

Prehuda beseda.

Dete zalo
Se smehljalo,
Pa je reklo
Mami to:
„Mama moja,
Jaz sem tvoja —
Ljubim, mama,
Te srčno ...“

Nasmehlja se
Mama za-se,
Pa pokara
Hčerko mi:
„Hčerka moja,
Resna tvoja
Ni beseda —
Mlada si ...“

Dete zalo
Zajokalo,
Pa je reklo
Mami to:
„Mama moja,
Jaz sem tvoja —
Ljubim, mama,
Te srčno ...“

Zjoče mama
Se i sama,
Hudo dé jej
Hčerkin jok:
„Hčerka moja,
Jaz sem tvoja —
Tiho bodi,
Moj otrok ...“

A. P.

Na potu v mlin.

Hi, osliček leni moj!
Prideva li v mlin nocoj?
Kaj stojiš tu poleg grma?
Hej! Upornik, grda trma!
Nepokornež, tat prežgani,
Gani se mi z mesta, gani!
V mlinu, oj osliček moj,
Dragi golobiček moj,
Dosti sladkega sená je,
Ki ga mlinar oslom daje,
Osлом takim, kot si ti!
Ha, kako sedaj hiti!
Glejte, komaj ga dohajam!
Žabja volna! — Zaostajam.
Osel, pazi mi na meh!

Uh, že tovor je na tleh!
Čaki, tu bo nekaj za-te.
Ná, oslič, pšenice zlate!
Há há há, zdaj se zavedaš!
Kje pšenični meh je, gledaš?
Oj, predragi osel moj,
Gledi, tù je tovor tvoj!
Glej, sedaj je že na tebi!
Če ga s hrbta vrgel ne bi,
Zdaj tovara bil bi rešen;
Toda bodi le potešen:
Voda, čuj, šumi glasno,
To jezi se, da tako
Dolgo tebe tjakaj ni;
Hi, osliček leni, hi!

Smiljan Smiljanič.

